

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113210551
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113210551.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa T. L., bytom B.. M. XXX/XX, I., v konaní zastúpeného GRMAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Landerova 1, Bratislava proti odporcom 1/ Ing. Q. B., bytom S. XXX/XX, I. B. a 2/ KOOPERATÍVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO 00 585 441, o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/212/2013-88 zo dňa 08. januára 2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že odporcovia 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne **z a p l a t í ť** navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 715,59 eur za trovy právneho zastúpenia a v sume 6,70 eur za iné trovy, všetko k rukám právneho zástupcu navrhovateľa GRMAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Landerova 1, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Sudca súdu prvého stupňa napadnutým uznesením zrušil výrok II uznesenia č.k. 17C/212/2013-70 zo dňa 05.09.2014, odporcyni 1/ náhradu trov zastavenej časti konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi 2/ trovy zastavenej časti konania v sume 6,70 eur. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že tamojší súd uznesením č.k. 17C/212/2013-70 zo dňa 05.09.2014, ktoré vydal vyšší súdny úradník, rozhodol výrokom I o zastavení časti konania, a to na základe čiastočného späťvzatia návrhu, a zároveň výrok II uložil odporcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov zastavenej časti konania vo výške 726,29 eur a nakoniec vo výroku III rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi a odporcovi 2/. Proti výroku II tohto uznesenia podal odporca 2/ riadu a včas odvolanie. V ňom namietal, že má za to, že v danom prípade nešlo o účelné uplatňovanie alebo bránenie práva navrhovateľa. V prípade, že by si navrhovateľ pred podaním žaloby riadne uplatnil svoje nároky u odporcu 2/, riadne ich preukázal a zdokladoval, boli by jeho nároky riadne vysporiadané a k podaniu žaloby by nemusel dôjsť. Odporca 2/ nárok navrhovateľa neuspokojil, pretože nebol riadne preukázaný. Navrhovateľ podal žalobu dňa 23.04.2013 a nárok na náhradu škody bol u odporcu uplatnený dňa 18.03.2013, listom zo dňa 14.03.2013. Spolu s listom mu bol doručený aj lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia ako i rozhodnutie Sociálnej poisťovne. Listom zo dňa 22.04.2013 odporca 2/ vyzval právneho zástupcu navrhovateľa na predloženie všetkých potrebných dokladov na odškodnenie. A to potvrdenia od zamestnávateľa o výške straty na zárobku počas PN, potvrdenia o trvaní PN, kópie celej zdravotnej dokumentácie súvisiacej so škodou na zdraví a oznámenia o čísle účtu. V čase podania žaloby nebol nárok na náhradu škody riadne preukázaný, a preto nemohlo dôjsť k vyplateniu náhrady škody pred podaním návrhu. Požadované doklady boli odporcovi 2/ doručené dňa 03.06.2013 spolu s listom zo dňa 31.05.2013. Na základe doručených dokladov odporca 2/ zlikvidoval poistné udalosti. Navrhovateľovi bolo vyplatené bolestné v sume 2.358 eur, sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 2.673 eur a náhrada za stratu na zárobku počas PN v sume 523,49 eur. Tieto sumy by mu boli vyplatené i v prípade, ak by si ich neuplatnil na súde. Navrhovateľ dokonca nerešpektoval ani 3 mesačnú lehotu na likvidáciu poistnej udalosti, ktorú má odporca 2/. Návrh bol podaný niečo viac ako jeden mesiac po uplatnení si nároku. Na

základe týchto skutočností má za to, že odporca 2/ nedal príčinu na začatie tohto konania. Preto navrhol, aby súd o trovách konania rozhodol podľa § 143 Občianskeho súdneho poriadku. Ďalej namietal, aj to, že odporcovia nemôžu byť zaviazaní na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne. Nejde o zodpovednosť za škodu spôsobenú spoločnou činnosťou viacerých škodcov. V prípade odporkyne 1/ ide o zodpovednosť za škodu a v prípade odporcu 2/ ide o zodpovednosť následnú. Preto v závere navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a odporcovi 2/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 6,70 eur, ktorá zodpovedá časti súdneho poplatku, ktorý nebol odporcovi vrátený, resp. aby nepriznal žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania. Sudca súdu prvého stupňa posúdil odvolanie odporcu 2/ podľa § 374 ods.4 O.s.p. a podľa § 143, § 146 ods. 1 a 2 O.s.p. a uviedol, že odvolaním odporcu 2/ napadnuté uznesenie súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, zákon proti nemu pripúšťa odvolanie, a preto sudca v zmysle § 374 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku preskúmal napadnuté uznesenie a obsah spisu za účelom toho, či je potrebné odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť, alebo ho predložiť odvolaciemu súdu. Po preskúmaní napadnutého výroku uznesenia a odvolacieho petitu odvolania odporcu 2/, súd dospel k názoru, že odvolaniu odporcu 2/ je potrebné v celom rozsahu vyhovieť podľa § 374 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku a napadnutý výrok uznesenia je potrebné zrušiť. Súd napadnutým uznesením rozhodol o náhrade trov zastaveného konania podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku keď skonštatoval, že odporca 2/ uhradil dlh po podaní návrhu navrhovateľom, návrh bol teda podaný dôvodne a zobratý späť pre správanie odporcov, a preto navrhovateľovi patrí náhrada trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd riadne nezisťoval zavinenie účastníkov na zastavení konania, resp. riadne sa nezaoberal tým, či skutočne správanie sa odporcov viedlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu. Pritom zavinenie musí súd skúmať iba z procesného hľadiska. Súd pravdepodobne /v odôvodnení napadnutého uznesenia v tejto súvislosti nie je nič uvedené/ vychádzal iba zo skutočnosti, že po podaní návrhu odporcu 2/ zaplatil navrhovateľovi žalovanú sumu. Pri opätovnom rozhodnutí súdu na základe odvolania odporcu 2/ nie je možné opomenúť okolnosti, za ktorých bol návrh vzatý späť. Navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi 2/ svoje právo na poistné plnenie /právo na žalovanú sumu/ v liste zaslanom mu dňa 14.03.2013 /doručenom mu dňa 18.03.2013/. Pritom návrh na začatie tohto konania podal na súd už dňa 25.04.2013, a to v čase, kedy odporca 2/ vykonával prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť navrhovateľovi poistné plnenie. Za tým účelom aj vyzval navrhovateľa na predloženie potrebných písomných dokladov, ktoré mu navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca dňa 03.06.2013 /teda po začatí konania/ doručil. Z uvedeného je zrejmé, že odporca dôvodne v čase začatia konania nepristúpil k plneniu žalovanej sumy /výšku poistného plnenie nemal dostatočne preukázanú/. Naopak navrhovateľ v tom čase iba preukazoval svoj nárok odporcovi 2/ a to doručovaním potrebných dokladov, na predloženie ktorých bol odporcom 2/ vyzvaný /potvrdenie od zamestnávateľa, potvrdenie o nemocenských dávkach, kópia zdravotnej dokumentácie/. Následne dňa 24.07.2013 bolo navrhovateľovi vyplatené poistné plnenie, teda žalovaná suma. Uplatnenie si nároku na žalovanú sumu v roku 2011 voči odporcovi 2/ nemá súd v konaní preukázané žiadnym z predložených listinných dôkazov. Riziko premlčania práva na zaplatenie žalovanej sumy, na ktoré poukazuje navrhovateľ, ako na dôvod podania návrhu, nemôže zmeniť nič na skutočnosti, že v čase po podaní návrhu navrhovateľ iba preukazoval skutočnosti odôvodňujúce výšku jeho nároku voči odporcovi 2/. Na základe uvedeného súd konštatuje, že návrh nebol vzatý späť pre správanie odporcov, ale pre správanie navrhovateľa, ktorý podal návrh na začatie konania v čase, kedy dostatočne nepreukázal odporcom, resp. odporcovi 2/, svoje právo na žalovanú sumu. Preto plnenie žalovanej sumy v priebehu konania nemožno považovať za „správanie sa“ odporcov, uvedené v citovanom ustanovení § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, na základe ktorého vzal navrhovateľ dôvodne podaný návrh späť. Preto súd nesprávne rozhodnutie súdu o trovách zastavenej časti konania zrušil a rozhodol opätovne. Vzhľadom k tomu, že čiastočným späťvzatím návrhu navrhovateľ zavinil / procesne/ zastavenie konania, pretože vzal návrh sčasti späť, a to nie pre správanie odporcov /ako je uvedené vyššie/, je povinný nahradiť jeho trovy podľa § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku. Súd nemohol rozhodnúť o trovách konania podľa § 143 Občianskeho súdneho poriadku tak, ako to navrhoval odporca 2/, pretože toto ustanovenie neupravuje rozhodovanie súdu o trovách konania v tom prípade, ak je konanie zastavené. Upravuje rozhodovanie súdu o trovách konania vtedy, ak bolo rozhodnuté vo veci samej, teda ak je možné uzavrieť, ktorý účastník bol v konaní úspešný. Vyplýva to z výslovného znenia tohto ustanovenia. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa 1/ si právo na náhradu trov konania neuplatnila a podľa obsahu spisu jej žiadne trovy konania ani nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom k tomu, že odporca 2/ si uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z nevrátenej časti zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor proti platobnému rozkazu v sume 6,70 eur, súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi 2/ tieto trovy konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ. Podľa neho mal súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupovať podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.. Dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľa bola skutočnosť, že odporca 2/ splnil to, čoho sa navrhovateľ v návrhu domáhal. Zavinenie odporcu na zastavení konania na základe späťvzatia návrhu na začatie konania je potrebné posudzovať výlučne procesne a nie je možné ho skúmať z hľadiska hmotnoprávných predpokladov nároku vo veci samej. Dôvodnosť návrhu nie je tiež možné skúmať tým, že sa súd bude zaoberať všetkými hmotnoprávnymi predpokladmi nároku. Takýto postup súdu prekračuje rámec rozhodovania o náhrade trov konania. Ak by však súd predsa len skúmal hmotnoprávne predpoklady nároku, dospel by k záveru, že navrhovateľ si uplatnil nárok u odporcu 2/ už v roku 2011, kedy navrhovateľ od odporcu 2/ obdržal prvú výzvu na doplnenie dokladov. Ak by sa navrhovateľ nedomáhal svojho práva cestou súdu, došlo by k premlčaniu práva na náhradu škody. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporcom 1/ a 2/ uloží povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu náhradu trov konania.

K odvolaniu navrhovateľa odporca 2/ písomne uviedol, že so skutočnosťami, ktoré v napadnutom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa sa plne stotožňuje. Bol to navrhovateľ, ktorý zaviniel zastavenie konania späťvzatím návrhu, pričom tento nevzal späť pre správanie odporcov. Je preto povinný nahradiť trovy konania.

Odporkyňa 1/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu podľa § 212 ods. 2 písm. b) O.s.p. a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť, a to bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p.. Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je povinný hradiť jeho trovy. Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku. Zavinenie zastavenia konania môže spočívať napr. v tom, že bol podaný návrh na začatie konania vo veci, v ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, alebo v ktorej prebieha iné konanie, alebo že bol podaný návrh na začatie konania proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania a pod. Zavinením zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania. Podľa druhej vety § 146 ods. 2 O.s.p. však je povinný hradiť trovy konania odporca, ak bol návrh, ktorý bol podaný dôvodne, vzatý späť pre správanie odporcu vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, pričom obidve tieto podmienky, t.j. dôvodnosť návrhu na začatie konania a správanie odporcu musia byť splnené súčasne. Dôvodnosť podania návrhu je tu treba znova posudzovať z hľadiska procesnej stránky veci, teda o dôvodnosti podaného návrhu je potrebné uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu k požiadavkám navrhovateľa. To znamená, že návrh je podaný dôvodne najmä v prípade, kedy odporca po začatí konania navrhovateľa uspokojí, a to aj vtedy, ak by uspokojil navrhovateľa, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má byť také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu /petitu/. Pôjde teda o situáciu, kedy bola požiadavka navrhovateľa splnená neskorším správaním /konaním/ odporcu bez toho, aby o veci /meritórne/ rozhodol súd. Pritom medzi správaním odporcu a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V tomto prípade má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania, je treba vychádzať z porovnania toho, čoho sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal /podľa žalobného petitu/ a dôvodom späťvzatia žaloby. Ak je dôvodom späťvzatia návrhu podaného dôvodne správanie odporcu v súlade so žalobnou požiadavkou navrhovateľa, treba dospieť k záveru, že odporca zastavenie konania zaviniel.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 25.04.2013 bol súdu prvého stupňa doručený návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa navrhovateľ od odporcov 1/ a 2/ domáhal zaplataenia spoločne a nerozdielne náhrady škody v sume 5.553,89 eur s príslušným úrokom z omeškania, pričom suma žalovanej istiny

pozostávala zo sumy 2.358,- eur titulom bolestného, sumy 2.672,40 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a sumy 523,49 eur titulom náhrady za stratu na zárobku počas doby pracovnej neschopnosti. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.03.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť v časti o zaplatenie istiny 5.553,89 eur s odôvodnením, že požadovanú sumu náhrady škody mu odporca 2/ zaplatil na účet jeho právneho zástupcu dňa 24.07.2013, o čom doložil výpisy o pohyboch na bankovom účte právneho zástupcu, z ktorých vyplynulo, že dňa 24.07.2013 boli na účet právneho zástupcu navrhovateľa pripísané sumy 2.358,- eur, 2.673,- eur a 523,49 eur od odporcu 2/. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 17C/212/2013-70 zo dňa 05. septembra 2014 okrem iného zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 5.553,89 eur z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom v tejto časti.

Z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania účastníkov v zastavenej časti konania mal súd prvého stupňa, v zmysle už vyššie uvedeného, správne posúdiť čiastočné zastavenie konania v predmetnej právnej veci ako zavinené odporcom 2/. Navrhovateľ sa v konaní domáhal od odporcov 1/ a 2/ zaplatenia istiny v sume 5.553,89 eur s príslušným úrokom z omeškania titulom náhrady škody a odporca 2/ mu toto plnenie v priebehu konania poskytol, čo bolo dôvodom následného späťvzatia návrhu navrhovateľom v časti o zaplatenie istiny 5.553,89 eur. Odporca 2/ a s ním aj odporkyňa 1/ /keďže v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov plnil odporca 2/ navrhovateľovi náhradu škody za odporkyňa 1// sú preto povinní v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania. Skutočnosti, ktorými odporca 2/ odôvodňuje nemožnosť poskytnúť navrhovateľovi požadované plnenie ešte pred podaním návrhu na začatie konania /nepreukázanie žalovanej istiny potrebnými listinami/ sú z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. právne bezvýznamné, pretože pre rozhodnutie o náhrade trov konania z hľadiska uvedeného zákonného ustanovenia je dôležité len to, či sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu /petitu/ a či pre toto jeho konanie bol návrh vzatý späť. Tieto podmienky zjavne splnené boli. Skutočnosti uvádzané odporcom 2/ však môžu byť právne významné len pre hmotnoprávne posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie príslušných úrokov z omeškania zo žalovanej istiny.

Na základe týchto záverov preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že odporcov 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 715,59 eur za trovy právneho zastúpenia a v sume 6,70 eur za iné trovy, všetko k rukám právneho zástupcu navrhovateľa GRMAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Landerova 1, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ktorých náhrada bola priznaná, pozostávajú z tarifnej odmeny za tri úkony právnej služby á 190,89 eur /prevzatie a príprava zastúpenia; písomný návrh na začatie konania a písomné čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania/, dvoch režijných paušálov á 7,81 eur za prvé z dvoch uvedených úkonov právnej pomoci a režijného paušálu 8,04 eur za naposledy uvedený úkon právnej pomoci a 119,26 eur ako 20 % DPH zo súčtu tarifných odmien a režijných paušálov. Výška tarifnej odmeny je vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., výška režijného paušálu je určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre roky 2013 a 2014, v ktorých boli úkony právnej pomoci vykonané. Daň z pridanej hodnoty zo súčtu tarifných odmien a režijných paušálov patrí právnenému zástupcovi navrhovateľa podľa § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky. Iné trovy v sume 6,70 eur, ktorých náhradu súd navrhovateľovi priznal, predstavujú sumu, o ktorú bol v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov krátený súdny poplatok z návrhu na začatie konania, ktorý sa vracal navrhovateľovi pre zastavenie konania pre späťvzatie návrhu na začatie konania pred prvým pojednávaním. Povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania uložil odvolací súd odporcom k rukám právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.